

FM 2022/102 - Forslag til Inatsisartut om at Naalakkersuisut pålægges at udarbejde en strategi for bevarelse og udvikling af den grønlandske slædehundekultur med inspiration fra Arctic Nomads 22 anbefalinger. Strategien skal så vidt muligt udarbejdes i samarbejde med de enkelte hundeslædedistrikter. Strategien skal senest forelægges Inatsisartut ved EM2023.

(Medlem af Inatsisartut Doris J. Jensen, Siumut)

Svarnotat

(Naalakkersuisoq for Fiskeri og Fangst)

1. behandling

Jeg vil på vegne af Naalakkersuisut takke forslagsstiller, medlem af Inatsisartut Doris J. Jensen, Siumut for hendes fremsatte forslag. Forslagsstiller henviser til et tilsvarende forslag EM 2020/111, som blev henvist til udvalgsbehandling. Forslagsstiller har på baggrund af udvalgsbehandling ønsket at føre sagen videre med de ændringer udvalget fremsatte under behandlingen. Forslagsstiller henviser desuden til Arctic Nomads 22 anbefalinger til bevarelse og udvikling af slædehundekulturen blandt inuit.

Naalakkersuisut er positiv overfor tiltag der kan medvirke til bevarelse og udvikling af slædehundekulturen i Grønland. De allerfleste dyreværnsager har baggrund i under ernærede slædehunde samt slædehunde, der er døde af sult. Fokus på korrekt fodring og fodermængder vil derfor styrke slædehundenes trivsel og sundhed. Punkt 11 i Arctic Nomads anbefalinger omhandler netop tilskud til slædehundeejeres indkøb af foder.

Der er forskellige faktorer, der bidrager til at forøge omkostningerne ved at være slædehundeejer og bl.a. har ændringer i fiskeindustrien formindsket slædehundeejeres adgang til billig og næringsrigt foder lokalt. Samtidigt er der set stigende priser på kommercielt hundefoder, som typisk importeres til Grønland. Dog er det stadigvæk primært fangere/fiskere, der holder slædehunde og disse erhverv kan allerede nu anvende en skattefradragsordning for diverse udgifter, herunder hundefoder. Ligeledes har erhvervene adgang til havets ressourcer af fisk og sæl.

Problematikkerne med kommercielt hundefoder er, at det ikke er muligt at producere pelleteret foder med en ernæringsmæssig værdi, der er fuldt optimalt. Det er nødvendigt at supplere med fisk/sæl for at sikre en optimal fodring og herved en sund og stærk slædehundebestand. Der er dog også fordele - herunder færre tandskader, da slædehundene ikke skal spise frossen foder om vinteren, mindre manifestationer af indvoldsorm samt let og praktisk adgang til foder.

Et af formålene med forslaget er, at der bl.a. ønskes skattemæssige hensyn for borgernes private udgifter til hundefoder ud fra en betragtning om, at det offentlige skal understøtte slædehundehold som kulturel aktivitet.

Såfremt Inatsisartut beslutter sig for at forslaget gennemføres, og anser tiltag på området som nødvendige, skal jeg på vegne af Naalakkersuisut opfordre Inatsisartut til nøje at overveje, om det ikke var mere relevant af få undersøgt mulighederne for, at indføre tilskudsordninger til

hundefoder. Naalakkersuisut vil umiddelbart sætte følgende forudsætninger op, såfremt egentlige tilskudsordninger bliver en realitet:

1. Tilskud kan kun ydes til foder af veterinærfagligt godkendt kvalitet og med en næringsværdi tilpasset den grønlandske slædehunds behov.
2. Tilskud kan kun ydes såfremt hundeejer efterlever vaccinationsprogrammet.
3. Tilskuddet bør bortfalde såfremt slædehundeejeren dømmes for overtrædelsen af dyreværnsloven.

Slutteligt vil Naalakkersuisut tilslutte sig medlem af Inatsisartut Doris J. Jensens forslag om udarbejdelse af en strategi for bevarelse af den grønlandske slædehundekultur. Og hvis der kan findes ressourcer, vil Naalakkersuisut foreslå at benytte disse på forskning indenfor optimal fodring af slædehunden og afledt heraf udvikling af et optimalt foderprodukt i Grønland.

Naalakkersuisut indstiller beslutningsforslaget til godkendelse.